

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

1. Quid sit eleemosyna hominis Christiani.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

mur sapientiam in mysterio absconditam, quam nemo principum huius seculi cognouit. Tertio, humilitas facit maiorem in regno cælorum, id est, in Ecclesia præsenti Mat. 18. interrogant discipuli, quis sit maior in regno cælorum: & aduocans Iesum paruum, statuit in medio eorum &c. ideo qui fuerit humilior in terris, hic maior erit in cœlo. Quartò, humilium orationem Deus libenter exaudit. Vnde ludit. 9. Humilium & mansuetoru semper tibi placuit deprecatio. & Psal. 101. Respxit in orationem humilium, & non spreuit preces eorum. Ultimò humiles saluantur, & nullus superbus ingreditur cœlum. Psalm. 33. Humiles Spiritu saluabit, & Matthœi quinto. Beati pauperes Spiritu, quoniam ipsorum est regnum cælorum, &c.

CAPVT IIII.

ARGUMENTA.

1. *Quid sit Eleemosyna hominis Christiani.*
2. *Quomodo dandi vel eroganda.*
3. *Quid mereantur coram DEO.*

Domo, Eleemosyna græcè, latinè misericordia dicitur: & est aliud nihil Eleemosyna, nisi iuuare pauperem: & non dicitur solum de portione panis, quæ datur mēdicis antè fores, sed de omnibus beneficijs & bonis operibus erga proximum: sic remissio offensæ dicitur Eleemosyna. Luc. 6. Remittite & date, & remittetur & dabitur vobis: Dare igitur & remittere, sunt duo opera misericordie. Hoc opus prædicat scriptura inter alia opera exteriora ut potissimum. Sic Christus Mat. 9. Euntes discite quid sit, Misericordia volo, & non sacrificium, Osee 6. Nec oratio, nec munus altaris Deo placet, nisi recōcilia-

KK 3 to frā-

318 CATECH. C. CLING.

to fratre: ideo ante orationem iubet remittere, Mar. ii. Sic opus eleemosynæ non placet, nisi prius sit misericordia facta cum fratre, neque iejunium. ideo Tobias 4. docuit filium suum, inquiens: Ex substantia tua, non ex rapina fac eleemosynam, & noli auertere faciem tuam abullo paupere, ita enim fiet, ut nec a te auertatur facies Domini: quomodo potueris, ita esto misericors. Si multum tibi fuerit, dabis abundantiter, &cæ. Dives igitur & quicunque a quo petuntur, tria debet considerare: primo, quis petat: deinde, pro quo petat: tertio, ad quid petat. Primo quis petat, nempe Deus petit per hominem mendicatum: nam mendicus non propter se, sed propter Deum teperit, sunt enim pauperes quasi media vel instrumenta, per quæ Deus rogat: & quicquid illi feceris vel minimo, ipsi fecisti, Matthæi 25. Quod vni ex minimis meis fecistis, &cæt. Nos quotidiè petimus & rogamus ipsum, ut adueniat nobis regnum suum, & panem quotidianum nobis det, sed petit pauper propter Deum a te eleemosynam, panem, potum, vestem: quod si pauperi quasi Deo ipsi negauerimus misericordiam vel eleemosynam, nec ipse nobis dabit regnum coelorum, aut ea quæ petimus. Unde Salomon: Qui obturat aures suas ad clamorem pauperum, clamabit ipse & non exaudietur. & David, Beatus qui intelligit super egenum &c. Deinde, quid petat Deus per pauperem, an nostra vel sua petat, petit vestigia sua, nam ut Psalmista inquit, Domini est terra, & omnis plenitudo eius, tu enim seruus es & dispensator bonorum Dei. Unde David 1. Paralip 29. Tua sunt Domine omnia, & quæ de tua manu acceperimus, dedimus tibi. Quicunque ergo abundat & capulatur, nec dat eleemosynam &c. duplex habebit iudicium, Lucæ 12. Seruus sciens voluntatem Domini sui &c. Tertio, ponderare debet dives, ad quid petat Deus per pauperem, non ad dandum, sed mutuandum:

Psalm. 33.

dum: centuplum accipiet, & vitam æternam possidebit. Et hæc est optima fœneratio, & propterea condē natur seruus piger, qui talentum Domini in terram fodit, Matth. 25. De hac eleemosyna & misericordia loquitur Deus per Esa. 58. dicens ut pauperibus benefaciant, dent cibum esurientibus, nudis vestitum, &c. hæc opera potius vult, quām illorum ieiunium & castigationem corporis, quod ad lites & contentionem faciebant &c.

Secundò, Matth. 6. docet Christus modum & formam, quomodo fiat eleemosyna, & inquit: Cūm facis eleemosynam, noli tuba canere antè te, sicut hypocritæ faciunt in synagogis & in vicis, vt honorentur ab hominib. Amen dico vobis, receperunt mercedem suam. Te ergo dante eleemosynam, nesciat sinistra quid faciat dextra tua, vt sit eleemosyna tua in abscondito, & pater tuus qui videt in abscondito, red det tibi. His verbis primo corrigit Christus eleemosynam hypocritarum, non opus in se, sed ostentationem, quia propter homines fecerunt, & deinde docet nos deponere illam ostentationem, vt non propter honorem, fauorem, laudem hominum bona opera faciamus, nec propter nostrum commodum & meritum, sed simpliciter propter Deum, sine omni ambitione, aut propriæ gloriæ ac meriti venatione. Sic Paulus loquitur Rom. 13. Qui tribuit, ille tribuat in simplicitate, id est, sine omni iactantia, & ne quis querat suum honorem, fauorem, gratiam, & meritum ab hominibus, nec respiciat ad homines, an gratus sit, nec ne: sed liberè tribuat quod dare vult. Sic Deus quotidiè tribuit solem, pluuiam, non respiciens an grati vel ingratim simus, hæc vocatur simplex intentione. Sed talis eleemosyna simplex propter Deum non reperitur in mundo. omnes querunt laudem, fauorem hominum & magnum meritum, &c. vult enim Deus propter se met ipsum honorari, non propter dona,

K K 4 quæ